

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

M. E.

zastoupená advokátem Mgr. Ivanem Chytilém,
se sídlem Maiselova 38/15, Praha 1

proti

žalovanému

Magistrát hlavního města Prahy

se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2014, č. j. MHMP 522865/2014,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala zrušení rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6, odboru výstavby, ze dne 4. 10. 2013, č. j. MCP6 074364/2013, jímž bylo „dodatečné povolení stavby – Nástavba technického pavilonu mateřské školy Gagarinova“ na pozemcích parc. č. 1137/2 a 1137/4 v katastrálním území Suchdol.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. Proti tomuto rozhodnutí směřovala žaloba, v níž žalobkyně uvedla, že je vlastníkem nemovitostí, které přímo sousedí s nemovitostmi, na které se vztahuje rozhodnutí Úřadu městské části Praha 6 o dodatečném povolení stavby „Nástavba technického pavilonu mateřské školy Gagarinova. Praha. Suchdol č. p. 1103, Gagarinova 35“ ve prospěch stavebníka Městské části Praha – Suchdol.
3. Poukázala na to, že původně probíhalo před odborem výstavby Úřadu městské části Praha 6 jakostavebním úřadem, a Magistrátem hl. m. Prahy jako orgánem odvolacím, stavební řízení ve věci „Nástavby technického pavilonu mateřské školy Gagarinova, Praha, Suchdol č. p. 1103, Gagarinova 35“ na pozemcích parc. č. 1137/2 a 1137/4, k. ú. Suchdol (dále jen „stavba“), kdy účastníkem tohoto stavebního řízení byla i žalobkyně jako vlastník bezprostřední sousední nemovitosti.
4. Úřad městské části Praha 6 rozhodnutím ze dne 10. 2. 2011 stavebníkovi předmětnou stavbu povolil, avšak vzhledem k tomu, že projektová dokumentace vykazovala značné množství vad, neboť byla zcela v rozporu s příslušnými právními předpisy, podala žalobkyně a další účastníci stavebního řízení proti rozhodnutí stavebního úřadu odvolání, jemuž Magistrát hlavního města Prahy vyhověl, stavební povolení zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání.
5. Podle Magistrátu hlavního města Prahy projektová dokumentace vykazovala závažné vady a nedostatky, nesplňovala náležitosti vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb, nebylo lze se v ní orientovat, a složky projektové dokumentace z března 2009, ani složky projektové dokumentace ze září 2010 netvořily dohromady jeden celek, a rovněž nebylo zřejmé, zda se dotčené správní orgány vyjadřovaly k předložené projektové dokumentaci.
6. Následně na to vzal stavebník žádost o stavební povolení zpět a dne 13. 6. 2011 zaslal autorizovaný inspektor Ing. arch. I. D. přípis, kterým ji informoval o uzavření smlouvy o výkonu činnosti autorizovaného inspektora se stavebníkem, a sdělil jí, že ji nepovažuje za účastníka zkráceného stavebního řízení. Proti tomu žalobkyně bezodkladně brojila, jak na adresu autorizovaného inspektora Ing. arch. I. D., tak na adresu žalovaného, přesto dne 14. 6. 2011 vydal Ing. arch. I. D. ve zkráceném řízení certifikát id. č. 1100601, na jehož základě byla předmětná stavba povolena.

7. Vzhledem k porušení svých práv účastníka stavebního řízení podala žalobkyně dne 12. 8. 2011 žalobu proti certifikátu a pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2012, č. j. 7 A 269/2011 — 94-98 byl tento certifikát zrušen, neboť s žalobkyní nebylo ve zkráceném stavebním řízení jednáno jako s účastníkem řízení. Soud ve svém rozsudku také konstatoval, že s ohledem na výšku stavby, situované v bezprostřední blízkosti pozemku a rodinném domu žalobkyně, může být žalobkyně prováděním stavby přímo dotčena na svém vlastnickém právu.
8. Stavebník - Městská část Praha – Suchdol – navzdory tomu zahájil dne 11. 7. 2011 na předmětné nemovitosti stavební práce, proti čemuž stavební úřad nijak nezasáhl, ačkoliv žalobkyně jej ihned žádala, aby vyzval stavebníka k bezodkladnému zastavení stavebních prací na předmětné nemovitosti, neboť právní titul, na základě kterého mohla být stavba započata a prováděna, byl vydán jednoznačně v rozporu se stavebním zákonem.
9. Žalobkyně očekávala, že stavební práce budou zastaveny či přerušeny alespoň po vydání rozsudku městského soudu, kterým byl certifikát vydaný Ing. arch. I. D. zcela zrušen, neboť neexistuje právní titul, na základě kterého může stavebník na předmětné nemovitosti provádět stavební práce. Stavebník však i přes shora rozhodnutí soudu pokračoval v provádění stavebních prací na předmětné stavbě bez jakéhokoli právního titulu.
10. Žalobkyně se proto dne 27. 7. 2012 obrátila na žalovaného s návrhem na vydání výzvy k bezodkladnému zastavení prací a zahájení řízení o odstranění předmětné stavby, odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6 ve svém sdělení ze dne 17. 8. 2012 však pouze konstatoval, že stavba je již dokončena, neprobíhají tam žádné práce podléhající schválení stavebním úřadem a v meziobdobí již byla kolaudována.
11. Tato tvrzení stavebního úřadu však nebyla pravdivá, neboť stavební práce včetně některých terénních úprav intenzivně pokračovaly až do července 2012, když si tuto skutečnost mohl ověřit i samotný stavební úřad.
12. Následně odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6 zahájil dne 10. 9. 2012 řízení o odstranění předmětné stavby s tím, že stavebník může do 31. 12. 2012 podat žádost o dodatečné povolení stavby. Zde žalobkyně poukázala na to, že předmětné řízení bylo žalovaným zahájeno až po téměř 3 měsících od vydání rozsudku, kterým soud zrušil certifikát vydaný Ing. arch. I. D. Řízení o odstranění stavby bylo tedy zahájeno až po uplynutí zákonné 30denní lhůty.
13. Stavebník však do 31. 12. 2012 žádost o dodatečné povolení stavby nepodal a zákonem požadované podklady k této žádosti nepředložil. Stavební úřad byl tedy podle ust. § 129 zákona stavebního zákona povinen nařídit odstranění stavby, což neučinil, a místo toho bezdůvodně prodloužil stanovenou lhůtu o další měsíc, tj. do 31. 1. 2013.
14. Tuto lhůtu stavebník využil, dne 30. 1. 2013 podal žádost o dodatečné povolení stavby a stavební úřad svým rozhodnutím ze dne 4. 10. 2013 i přes námitky žalobkyně této žádosti vyhověl a předmětnou nástavbu povolil.
15. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání, a žalovaný Magistrát hlavního města Prahy jako odvolací správní orgán předmětné rozhodnutí potvrdil, a to i přesto, že předmětná nástavba není řešena bezbariérově, což odporuje vyhlášce č. 398/2009 Sb.
16. Žalobkyně uzavřela s tím, že napadené předmětné rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v rozporu správními předpisy, a v jehož důsledku byly porušeny práva žalobkyně, zejména

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

právo na zachování pohody bydlení a integrity obyvatel rodinného domu, neboť v důsledku předmětné stavby dochází již v současné době k výraznému zvýšení zejména hluku, záření, výfukových plynů z aut parkujících v areálu školky i aut se zásobováním, a světelnému smogu, a lze důvodně předpokládat, že k tomu bude docházet v případě dodatečného povolení stavby i nadále. S ohledem na uvedené je dále zcela zřejmé, že i cena její nemovitosti bude nástavbou výrazně negativně dotčena a snížena.

17. Žalovaný Magistrát hlavního města Prahy se ve vyjádření k žalobě vypořádal se všemi žalobními námitkami, přičemž uvedl, že stavební úřad neměl v pravomoci přezkoumávat správnost vydaného certifikátu. Řízení o zahájení stavby bylo zahájeno na základě rozsudku Městského soudu v Praze o zrušení certifikátu, což se stalo až poté, kdy se stavební úřad o tomto rozsudku dověděl. Stavební zákon ve znění platném do 31. 12. 2012 nestanovil lhůtu, v níž může stavebník požádat o dodatečné povolení stavby, proto mu lhůtu stanovil stavební úřad. Samotná stavba není bezbariérová, ovšem byla pořízena v souladu s výjimkou z vyhlášky č. 398/2009 Sb. Pokud jde o námitku, že nebyly vypořádány odvolací námitky, žalobkyně tuto výhradu nijak nekonkretizovala. Žalovaný poukázal též na to, že pořízení nástavby neznamená změnu v užívání stavby – mateřské školy, takže nelze předpokládat vyšší zatížení hlukem, světlem či jinými imisemi.
18. Při jednání dne 6. března 2019 setrvali účastníci na svých skutkových i právních stanoviscích. Zástupce žalobkyně navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a aby věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Pověřená zástupkyně žalovaného navrhla, aby soud žalobu zamítl.

III.

Posouzení žaloby

19. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že oznámením ze dne 10. 9. 2012 stavební úřad – odbor výstavby Úřadu městské části Praha 6 – zahájil řízení o odstranění stavby – nástavby technického pavilonu mateřské školy Praha, Suchdol č.p. 1103, Gagarinova 35, neboť rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 15. 5. 2012, č. j. 7 A 269/2011-94 byl zrušen certifikát č. 1100601 ze dne 14. 6. 2011, vypracovaný autorizovaným inspektorem Ing. arch. D., kterým byla tato stavba povolena.
20. Dne 30. 1. 2013 podal stavebník – Městská část Praha 6 – žádost o dodatečné povolení stavby - nástavby technického pavilonu, Mateřská škol Gagarinova.
21. Žalobkyně uplatnila proti této žádosti dne 29. 7. 2013 námitky, k nimž se stavebník vyjádřil dne 9. 8. 2013.
22. Následně stavební úřad dne 4. 10. 2013 vydal dodatečné stavební povolení na předmětnou stavbu; v odůvodnění tohoto rozhodnutí se též vypořádal s připomínkami, které žalobkyně uplatnila v průběhu správního řízení.
23. Proti rozhodnutí stavebního úřadu podala žalobkyně odvolání, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného Magistrátu hlavního města Prahy.
24. Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

25. Soud především konstatoval, že jeho přezkumná činnost se týkala výhradně rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 4. 2014, č. j. MHMP 522865/2014, resp. rozhodnutí vydaného v I. stupni, a řízení, v němž byla tato rozhodnutí vydána. Pokud tedy žalobkyně v podané žalobě zmiňovala vady a nesprávnosti (ať již skutečné či domnělé) v činnosti stavebního úřadu - odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6, která předcházela zahájení řízení o odstranění stavby, soud se jejich hodnocením nezabýval, neboť se netýkaly přezkoumávané věci, tj. dodatečného povolení stavby.
26. Dále soud musel při hodnocení důvodnosti žaloby vycházet z toho, jaké je postavení žalobkyně v řízení podle stavebního zákona, tedy jaká práva jí z tohoto předpisu vyplývají.
27. Podle ust. § 109 odst. 1 písm. e) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění platném do 31. 12. 2012, *účastníkem stavebního řízení je vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo navrhovanou stavbou přímo dotčeno.*
28. Vlastník nemovitosti sousedící se stavbou je tedy účastníkem řízení, jež se týká pořízení této stavby, proto, aby v řízení mohl uplatnit svá práva a chránit své zájmy, vyplývající z vlastnictví sousedící nemovitosti. Je tedy oprávněn ve správním řízení uplatňovat vše k ochraně svých práv a zájmů, avšak nemá právo domáhat se ochrany zájmů jiných subjektů, tedy například vlastníků jiných nemovitostí, práv obce či jiného samosprávného celku, ochrany veřejného zájmu apod. Toto omezení pak takového účastníka řízení provází i v případném řízení o žalobě proti rozhodnutí stavebního úřadu, pokud ji podá. I v ní se tedy může domáhat pouze a právě ochrany svých vlastních práv a zájmů, nikoliv však již práv a zájmů jiných subjektů.
29. Z tohoto důvodu musel městský soud bez dalšího odmítnout tu část žalobní argumentace, která se týkala údajného rozporu nástavby mateřské školy s podmínkami stanovenými vyhláškou č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, ve znění pozdějších předpisů. Otázka souladu této stavby s podmínkami bezbariérového přístupu podle citované vyhlášky totiž nepochybně nepatří do okruhu práv a zájmů žalobkyně z titulu jejího vlastnictví sousedních nemovitostí. Byť nepochybně bylo záměrem zákonodárce zabezpečit bezbariérový přístup staveb, péče o respektování této normy nijak nesouvisí s vlastnickým právem žalobkyně k sousedním nemovitostem. Žalobkyně se tudíž nemohla žádným způsobem domáhat přezkumu napadeného rozhodnutí z důvodu rozporu stavby s citovanou vyhláškou, a tedy všechny ty žalobní námitky, které v tomto smyslu v žalobě uplatnila, musel soud odmítnout.
30. Dále soud neshledal důvodnou žalobní námitku, v níž žalobkyně poukazovala na to, že stavební úřad zahájil řízení o odstranění stavby dne 10. 9. 2012, přičemž stavebníkovi stanovil pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby lhůtu až do 31. 12. 2012. Stavebník však ve stanovené lhůtě tuto žádost nepodal a stavební úřad, místo aby nařídil odstranění stavby, bezdůvodně prodloužil lhůtu o další měsíc.
31. V této věci je nutno poukázat na skutečnost, že řízení o odstranění stavby bylo zahájeno dne 10. 9. 2012, tedy v době kdy ustanovení § 129 v tehdy platném znění neobsahovalo povinnost stavebníka požádat o dodatečné povolení stavby ve lhůtě 30 dnů, resp. tuto lhůtu nestanovilo vůbec. Povinnost podat takovou žádost do 30 dnů přinesla až novela stavebního zákona účinná od 1. 1. 2013. Na řízení již zahájená se však tato povinnost nevztahovala, a stavebnímu úřadu tedy nice nebránilo v tom, aby lhůtu k podání žádosti o stavební povolení určil, resp. prodloužil stavebníkovi sám.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

32. Konečně městský soud neakceptoval námitkou žalobkyně, že žalovaný se v žádném případě nevypořádal s odvolacími důvody a odůvodnění jednotlivých odvolacích důvodů je nesprávné a v rozporu s příslušnými právními předpisy.
33. Tato námitka je totiž koncipována naprosto nekonkrétně a neurčitě, takže z ní nelze zjistit, s jakými odvolacími důvody se žalovaný nevypořádal, resp. odůvodnění kterých odvolacích důvodů je nesprávné a nezákonné a proč tomu tak je. S takto neurčitě koncipovanou žalobní námitkou se soud nemohl nijak určitě vypořádat, a nezbylo tedy, než ji odmítnout.
34. Pro úplnost městský soud poukazuje na to, že žalobkyně v odvolání vznesla námitky týkající se nezákonného prodloužení lhůty stavebníkovi pro podání žádosti o dodatečné povolení stavby, dále nesplnění podmínky bezbariérovosti nástavby mateřské školy a konečně námitky ohledně porušení jejího práva na zachování pohody bydlení a integrity obyvatel RD, v důsledku výrazného zvýšení zejména hluku, záření, výfukových plynů z aut parkujících v areálu školky i aut se zásobováním, a světelnému smogu, což se negativně dotkne ceny její nemovitosti.
35. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je však podle názoru městského soudu zřejmé, že Magistrát hlavního města Prahy se se všemi těmito námitkami vypořádal, tedy každou z nich posoudil, a srozumitelně a konkrétně vyložil, proč ji neshledává důvodnou - blíže k tomu na stranách 2 až 8 napadeného rozhodnutí. Soud tedy nezjistil žádnou skutečnost, z níž by bylo možno vyvodit, že Magistrát hlavního města Prahy porušil povinnost odvolacího orgánu vypořádat se s odvolacími námitkami. Pokud měla žalobkyně za to, že Magistrát hlavního města Prahy její námitky vypořádal věcně nesprávně či nezákonně, měla to konkrétně a určitě uvést v žalobě. To se však nestalo, jak městský soud konstatoval výše, takže nebyly dány předpoklady k tomu, aby správnost či zákonnost závěrů Magistrátu hlavního města Prahy přezkoumával.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

36. Městský soud v Praze tedy dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 soudního řádu správního zamítl.
37. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobkyně úspěch ve věci neměla a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. března 2019

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.